

“Περί θρησκευτικού αναλφαβητισμού ερωτήματα”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Χαλκίδος](#)

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου

Διάβασα σε κάποια μέσα επικοινωνίας την απόφαση ότι **«είναι θρησκευτικά αναλφάβητος όποιος πιστεύει ότι δεν μεταδίδεται ο κορωνοϊός μέσω της θείας ευχαριστίας»** και επί αυτής της θέσεως που είδε το φως της δημοσιότητας θα ήθελα να μου επιτραπεί να θέσω μερικά ερωτήματα, που μπορεί να απαντηθούν αρμοδίως, εάν δεν θεωρηθεί ότι οι ερωτήσεις μου έχουν ρητορικό χαρακτήρα. Όπως και νάχει πάντως τίθενται με όλη μου την καλή προαίρεση και την αγάπη.

1. Η Θεία Κοινωνία αφορά μόνο τα έσχατα και όχι τα παρόντα; Το αναμενόμενο, το «όχι ακόμη», ουδεμία σχέση έχει με το σήμερα, το «εδώ και τώρα»; Η ζωή του μέλλοντος αιώνας είναι απλά μια προσδοκία; Βεβαίως ο Κύριος υπεσχέθη ότι θα μας αναστήσει «εν τη εσχάτη ημέρα», αλλά η παρουσία του Κυρίου στην Θεία Λειτουργία δεν έχει καμμία σχέση με την δευτέρα παρουσία; Για τα έσχατα είπε το «ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα εν εμοί μένει καγώ εν αυτώ»; Ακόμη, το κτιστό ουδεμία υφίσταται αλλοίωση όταν μετέχει στις άκτιστες

ενέργειες του Ακτίστου; Δεν προσλαμβάνει και δεν προσλαμβάνεται στο Μυστήριο; Το «ζωούται και θεούται πας ο τρώγων και πίνων εξ ειλικρινούς καρδίας» ή το «άνθραξ εστι τους αναξιούς φλέγων», έχουν να κάνουν μόνο με τα έσχατα;

2. Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, κατά το Μυστικό Δείπνο, δηλαδή την παράδοση των φρικτών Μυστηρίων, πώς κοινωνήσε τους μαθητές και αποστόλους Του; Από το ένα, το ίδιο Ποτήριο ή από πολλά -τα δικά τους- ποτήρια; Εάν τους κοινωνήσε από ένα ποτήριο, έπραξε σωστά; Τότε δεν υπήρχαν νοσήματα από τα οποία έπρεπε να τους προφυλάξει; Και δεν μας έδωσε κακό παράδειγμα; Και, βέβαια, ας μην λησμονούμε όλοι ότι, τηρώντας τους κανόνες καθαρισμού και υγείας έπλυνε προηγουμένως τα πόδια των μαθητών Του....

3. Τί είναι για μας ο άλλος; ο συνάνθρωπος, μετά του οποίου είμαστε μακαριστοί δαιτημόνες, μέτοχοι «ξενίας δεσποτικής και αθανάτου τραπέζης»;

4. Σε περιπτώσεις που έχει αλλάξει ο τρόπος της Θείας Κοινωνίας, πώς κοινωνεί ο ίδιος ο λειτουργός Επίσκοπος ή Πρεσβύτερος; Και στο συλλειτουργό ο Επίσκοπος πώς κοινωνεί τους συλλειτουργούς του από το άγιο Ποτήριο; Όπως κοινωνεί τους πιστούς, κατά την ιδική του περιγραφή, με λαβίδα δηλαδή που δεν ακουμπά το στόμα και απλώς εκχέει το περιεχόμενο ή κατά την προβλεπομένη και μέχρι τώρα ισχύουσα τάξιν;

5. Ασφαλώς, σωστά γράφτηκε ότι κανείς δεν είναι και δεν πρέπει να αισθάνεται υπερεπίσκοπος και κριτής των πάντων. Όμως, υπερεπίσκοπος ή κριτής των πάντων είναι εκείνος που είναι πιστός στην παράδοση; Μπορεί μόνος του ένας Επίσκοπος να αλλάξει την τάξη της Εκκλησίας, που έχει μάλιστα ζωή πολλών αιώνων; Και αυτό εννοούσε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης μας, δίνοντας την δυνατότητα, όπως τονισμένα αναφέρθηκε να ρυθμίζει ο Επίσκοπος τα των ιερών Ακολουθιών, κατά τόπους, ανάλογα με τις ανάγκες των ανθρώπων; Γιατί, εάν ο Πατριάρχης θεωρούσε ότι μόνος του ο καθείς είχε την δυνατότητα να κάνει μια τέτοια μεταρρύθμιση, τότε γιατί ερώτησε τις Τοπικές Εκκλησίες, περί του ζητήματος τούτου; Και γιατί στο Φανάρι δεν άλλαξε ο τρόπος μεταδόσεως της Θείας Κοινωνίας; Είναι μάλιστα σημαντικά τα όσα ο Πατριάρχης μας έχει δημόσια δηλώσει: «Εμείς πιστεύουμε ακράδαντα ότι μεταλαμβάνοντας το Σώμα και το Αίμα το Κυρίου δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος να πάρουμε το μικρόβιο του κορωνοϊού. Γι' αυτό και δεν αλλάξαμε ως Οικουμενικό Πατριαρχείο τον τρόπο μεταδόσεως της Θ. Κοινωνίας».

6. Ιεραρχίες Εκκλησιών και τινες Προκαθήμενοι (μεταξύ των οποίων και της Ελλάδος) ωνόμασαν «κόκκινη γραμμή» το ζήτημα της Θείας Κοινωνίας. Τι εννοούσαν; Υπερασπίστηκαν μόνο την θεολογική ταυτότητα του μυστηρίου ή την

εσχατολογική του διάσταση και ωφέλεια; Όχι! Υπερασπίστηκαν τον τρόπο μεταδόσεως, γιατί αυτόν ενοχοποιούν, όσοι για διάφορους λόγους διαφωνούν ή όσοι απλά μένουν μόνο σε αυτά που βλέπουν και ακούουν και οι σωματικές τους αισθήσεις τους πληροφορούν! Όλοι αυτοί οι Επίσκοποι, οι οποίοι δεν είναι δυό και τρείς, αλλά αναρίθμητοι, είναι αναλφάβητοι; Και, εάν ισχύει η θέση, που έχει ξεπεράσει και τον τυχόν αμφίβολο και εκ του πονηρού και της ανθρώπινης αδυναμίας προερχόμενο λογισμό, ότι η Θεία Κοινωνία μεταδίδει ασθένεια, τότε τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά· δεν είναι και δεν είμαστε μόνον αναλφάβητοι, αλλά και δολοφόνοι και εγκληματίες(!!!) που μεταδίδουμε θάνατο!!! Και φυσικά δεν εξαιρούνται και όσοι εσχάτως, λόγω κορωνοϊού, για λόγους υγείας!!! εφηύραν τη νέα μέθοδο....Γιατί επί αιώνες, όπου υπήρχαν επιδημικές και μεταδοτικές νόσοι, κοινωνούσαμε και κοινωνούσαν και εκείνοι με τον παραδοσιακό τρόπο. Έτσι δεν είναι;

7. Πώς ερμηνεύεται ο λόγος του Κυρίου, «Σημεία δε τοις πιστεύουσι ταύτα παρακολουθήσει• εν τω ονόματί μου.....καν θανάσιμόν τι πίωσι ου μη αυτούς βλάψει.....»; Αυτό το χωρίο έχει εσχατολογική διάσταση; Δεν αφορά το παρόν; Στην μέλλουσα ζωή θα λαλούμε γλώσσες καινές, θα αντιμετωπίζουμε φίδια κ.λ.π.; Και εάν, εν τω ονόματί Του, δεν θα βλάψει τον πιστεύοντα το οποιοδήποτε θανατηφόρο ποτό, θα του βλάψει το ίδιο του το σώμα και το αίμα του;

8. Τα αναρίθμητα θαύματα πάντως της Θείας Κοινωνίας και η εμπειρία της Εκκλησίας, εμπειρία αιώνων, δεν αρκούν για να φανερώσουν την των πραγμάτων αλήθεια, ότι δεν υπάρχει κίνδυνος στον τρόπο μεταδόσεως της θείας Ευχαριστίας; Και δεν μας συγκινεί το γεγονός ότι οι Χριστιανοί μας, παρά τον διαρκή βομβαρδισμό που δέχονται εις βάρος της Θείας Κοινωνίας, συνεχίζουν να κοινωνούν, προσερχόμενοι με εμπιστοσύνη; Και δεν είναι μόνον ηλικιωμένοι. Είναι και νέοι πολλοί και οικογένειες – νέα ζευγάρια με τα παιδάκια τους.....